

ZADNJI DNEVI JERUZALEMA.

Zgodovinski roman.
Spisal J. Spillman D. J.

Svojina dekla in a
nankazala, npij prineseta vrč
in sem tekla Možu bolečin
s požirkom vina sem ga
piti hoteli, toda sirovi voja-
ski deklici sunili v stran, da se
polovico vina, drugo po-
su so popili sami. Ničesar
mi niso imela, da bi mu po-
stala! Z greknim jokom sem
pala na kolena, ko sem vi-
deval njegov obraz, zalpil s krvijo
potom, sem potegnila prt z gla-
ve in ga mu ponudila, da
obriše Tako mi lo me je te-
pogledal Gospod s krva-
vimi očmi, da mi je pa-
kako solnčni žarek v
Smehljaje je vzel moj prt
in z leveco pritišnil na obraz, z
desno pa je držal težko breme
Nato mi je z milostno
obrazom vnil prt. Rablji in veliki
pomočniki pa so ga bili in gonil
prej, surovo rjoveč nad njimi
za menoj so kričali in bili.
Vse mi ne vem, kako sem se tu-
rat vrnila na dom. Oh, in kako
potem jokala in žalovala. Ko
se nekoliko pomirila, sem raz-
šla prt na mizi, da bi ga zdrav.
Toda pa sem videla čudež
ga je storil Gospod v svoji do-
stojnosti. Izprva nisem verjela
v to, ko pa so na moj klic pri-
šli in služinčad v hišo in po-
teli z začudenjem veliki čudež,
poklekali vsi na kolena in
vili Boga in njegovega svetega
duha, ki je vsemogoten in neskon-
similjen. — Od tedaj je ta podo-
bna edini zaklad. Ko bom u-
pala, naj pride v last krščanske
in naj označaja do konca
ljuden in usmiljenje našega
prebivalstva.

Tako je govorila starka z ljub-
nim praznik. Giasom in vroče sol-
ni kaple čez nagubana lica.
Vse žene so nato goreče pol-
bile rob potnega prta, in tudi
vta in Marija sta tako počastil
vse Zveličarja

Deveto poglavje.
V dvorani zadnje večerje.

vedno veliko posla
Tudi zdaj je kakor navadno več
bratov čakalo pred Nikanorjevimi
vrati. Evzebijska, ki je vžival velik
ugled med brati, so spustili naprej
da je stopil v Nikanorjevo sobo.
Diakon Nikanor, živahen možiček
z modrimi paznimi očmi, skočil
s sedeža, ko zapazi oskrbnika
pristave v Betaniji, in zekliche:
"Evzebij! Ali mi že prinašaš de-
nar? Drago mi je. Toliko revežev
imamo, zlasti v teh časih dragin-
je. Da da, ubogim se oznanjuje
evangelij. Le za trenotek potrep-
ljenja! Vse je natančno urejeno
po abecedni." In diacon se urno
zasuče do predalov ter bere: "A-
lel, bet — že imam: Betanija, dar
Lazarja in njegovih sest er"

To vse se je zgodilo v eni sapi,
da Evzebij ni imel prilike niti ene
besedice ziniti vmes. Zdaj šele je
pripomnil.
"Oprosti, častiti Nikanor denar-
ja nisem hotel danes prinesiti,
toda če so naši bratje v potrebi,
ti vsak čas lahko stisnem par sto
šeklov v roko. Glede neke druge
zadeve sem prišel posvetovat se s
teboj."

"Vedno sem ti pri roki, če ti
morem pomoči," pravi Nikanor in
migne Evzebiju, naj sede na niz-
ko blazinco poleg njega. Nato po-
lušča natančno oskrbnikovo pripo-
vest o dogodkih zadnje noči in o
vsem, kar mu je naročil ranjenec.
"Kaj na je torej storiť?" vpra-
ša konečno Evzebij. "Ali naj čak-
kam, da ranjenec umrje ali pa to-
liko ozdravi, da ne bo več nevar-
nosti? Ali pa naj takoj obvestim
yuuka Kajfovega ali njegovega
strica, da biva rabi Sadok pod mo-
jo streho, in jima izročim ranjen-
čevu premoženje?"
"Tistih dveh moženj kajpak ni-
maš pri sebi. Evzebij?" vpraša
Nikanor.
"Ne, skrbno leže spravljenje v
kleti v Betaniji — saj veš, kje.
Moja žena ne ve. Ni se mi zelo
pametno, do bi nosil tak zaklad s
seboj ob dnevu, ko so vse ceste
nabite z ljudmi."

"Prav si storil, da nisi vzel de-
narja s seboj. Toda zakaj nisi pre-
cej zjutraj poslal Eleazarju ali
Eechiji poročila o nesreči, ki je
zdelala rabi Sadoka?"
"Saj vendar poznaš Eleazarja in
zlasti njegovega očeta. Ne smem
pomagati, da bi dobra rabijeva
hčerka — res pošteno dekle — z ve-
likim premoženjem prišla v roke tem
ljudem. Tudi si nisem upal razkriti
ranjenca, kakšna sta sin in vnuk
Kajfov, ker bi mu vsako razbur-
jenje škodovalo zdaj, ko visi med
življenjem in smrtjo. Kaj mi je
storiť?"
"Ilm — čisto prav. Denar ne sme
v roke Ananove, če le moremo to
zabraniti na pravičen način. Ven-
čemu bi ta človek porabil vse zak-
lade. Zažgal bi z njim tak ogenj,
da bi bil uničen ves Jeruzalem v
plamenih. Ilm — in dekle! Njegov
sin bi jo zlorabljal, kakor zlorab-
lja svojo ženo Rahelo. Ne, ne, tak
zakon bi bil grešen, in zabraniti
ga treba, posebno zdaj, ko je Je-
zus pod smrtnim grehom zapove-
dal prvotno nerazdružnost in sve-
tost zakona. Tamaro moramo po-
dučiti o usodi, ki bi jo zadel v
rokah tega moža."

"Ali nam bo verjela? In vrhu
tega, saj se judovsko dekle ne
more odtegniti volji očetovi, ki i-
ma popolno oblast nad njo."

"Toda vzemimo, da njen oče
vsled rane umrje, kdo bo potem
imel oblast nad njo?"
"Najbrž Eleazarjev stric Eechi-
ja kot najbližnji sorodnik," odvr-
ne Evzebij.
"Eechija ni tako napačen mož,

MEHKE NEOPOJNE PIJAČE.

Najbolje vrste, vedno sveže
izdelujemo pri nas.

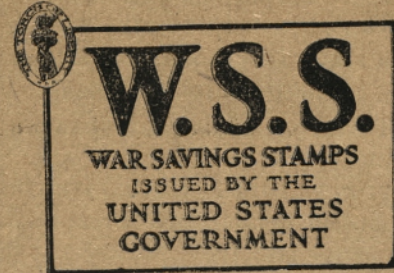
F. M. Kinsman, Bottling Works.

Tovarna 812 Portland St. Phone 787

"STORITE TO Z ELEKTRIKO."
PREJ ALI KASNEJE

si boste hoteli nakupiti
Električni likalnik.
NE BI BILO TO DOBRO SEDAJ
Ugodni plačilni pogoji na zahtevo.

Houghton County Electric Light Co

Varčujte in posodite
svoje prihranke

---STRICU SAMU---

Ta jih potrebuje sedaj:
Vi jih boste potrebovali po vojni
KUPUJTE

vojne varčevalne znamke,
ki so obveznice vlade Zdr. držav
nki prinašajo štiri do sto odstotne ob-
estil!

Lahko začnete

S PETINDVAJSETIMI CENTI

Če kupite U.S. varčevalno znam-
ko. Vaš poštar, vaša banka, vaš
st in mnoga druga trgovska zas-
topstva vam povedo, kako in kaj
ZGLASITE SE PRI LE-TEHI

TO JE VAŠA DOLŽNOST!
TO BO RESILO ŽIVLJENJA!
TO BO DOBILO TO OJNOV:

Evzebij vstopi v dvorano. Bila
je zelo preprosta, brez dragocenih
okrasov, pa vendar čedna in pri-
jazna. Tla so pokrivala lepo ses-
tavljene vljene plošče, stene so
krasile preproge, raz strop je vise-
lo več svetilk. Dnevna luč je lila
skozi okrogla okna v dvorano.
Spretnji del, kjer se je obhajala
najsvetejša daritev, je bil z zavoso
zagrnjen, in le goreča svetilna pred
neko neško je kazala kraj, kjer je
bilo shranjeno sveto Rešnje Telo.
Evzebij se obrne tjakaj in mo-
li.

Med tem se približa večer in
dvorana se bolj in bolj polni z ver-
niki. Vse ženske so globoko za-
grnjene, iz spoštovanja pred an-
gelji, ki v službi Najsvetejšega
prebivajo v tem prostoru. Ločene
so od moških s pregrajo.

(Dalje prihodujč.)

Pliuča Oslabe
Najhitreje Pri
Hudem Prehlaku

HILL'S
CASCARA
QUININE
BROMIDE

Staro družinsko zdravilo v obliki tablet. Varno
zanosljivo, in okusno. Brez opijat-brez slabih
posledic. Ozdravi prehlad v 24 urah Gripo v 3
dneh. Danar se povečuje pri neuspelu. Zahtevajte
skatličko rudičnem pakirovanju. In sliko Dr. Hill
nanju, 25 tablet za 25c.

Po vsih
lekarnah.

Denar

vložite na obresti

PRVO NARODNO BANKO V
CALUMETU.

Prihranite vedno vsaj nekaj
vašega zaslužka ter ga naložite
tam, kjer ga zamorete dobiti, ka-
dar ga potrebujete. Vložiti zamor-
rete vsako vsoto od ENEGA DO-
LARJA naprej.

Za hranilne vloge plačamo
obresti

PO TRI OD STO.

Drago nam bo vedno biti
vam na uslugo.

Prva narodna banka v
Calumetu.

KROJASKO IZDELANE OBLEKE.

Vam natančno umerjene, dobite pri meni.
Delo dobro in trpežno cene pošteno, Pridite
in ogledite si uzorce pri

JOS. J. WERSCHAY

Vogal Peta in Oak cesta.

PAIN-EXPELLER
je postal domača beseda v vsaki slovenski družini
radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in
nadlogah.
Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na
35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane
iste kakovosti in da enako učinkuje.
S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto
močjo tudi dobiti. Nikar se dajte premočiti z nižjo
ceno ničvrednih ponaredb.
Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je
tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko,
na besedo Loxol in na naše ime.
Pravi Pain-Expeller je dobiti v vseh uglednih lekar-
nah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je ko-
ristnejša kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat
toliko.
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Sedaj je treba varčevati.

Nahajamo se v kritičnem položaju. Človeku ki
ima sedaj nekaj prihranjenega denarja, se ni treba
bati bodočnosti. Ako se niste pričeli varčevati, zač-
nite to takoj in sicer vložite svoj denar na najbolj
varno banko v Houghton Co., v

Houghton Nat'l Bank
Houghton, Michigan.

Iz Avstrije.

Govor Dr. Rybarža v dunajskem
Parlamentu 2. x.

Vse do najnovjega časa so bile vse naše oblasti, večinoma naših šol v začetku sploh v se šole z eno besedo: vse je bilo nemško, nesamo po imenu ne samo po jeziku temveč tudi po duhu. To narodno tlačenje je občutil v prvi vrsti seveda inteligentni ki je bil oborožen z istim duševnim orožjem kakor njegov sosed Nemec ki pa ni mogel doseči tako visje uradniško mesto niti se ni kljub temu po svoji marljivosti in sposobnosti povzpeli na višje mesto in je najvišje mesto, načelnstvo kake oblasti vedno zatvorjeno — preganjajo ga na njegovo mesto pa pride nemški uradnik. Mogel bi navesti imena, to la nočem skodovati našim rojakom. Pravijo nam: Vseeno pa ste dobili enega ministra. Že to da smo Slovenci od kar obstoji Avstrija odkar pripadamo Slovenci Avstriji dobili šele leta 1917 po ruski revoluciji, ministra naše jezika že to samo govori za čelo kajige.

Pa kaj se nam je dalo? Morda to udležitevi pri vladini oblasti ministru brez portfelja, ministra za katerega so morali pronajti popolnoma nove izraze, da so bili sploh v stani, določiti njegov delo krog. Mislim, da ni nihče razumel, kakšen posej ima naš minister in kakšen je njegov delokrog. Nam je seveda ta gospod simpatičen, ali da bi smatrali to za kakovostno približanje našim željam, našim težnjam, to je izključno škoda se nam zdi, da so nam s tem dali košček sladkorja, da mislimi sedaj je napočila za naš boljša doba, sedaj bomo napredovali v vrste dvornih svetnikov in celo ekscelenc. Ne, gospoda tako naivni nismo. Prav dobro razumemo, kakšen pomen ima vse to. Ponaolvjam toraj: Nam je ekscelenc dr. Žolger naravno zelo simpatičen, toda njegovo imenovanje ministrom nikakor ne smatramo za kako izpolnitev naših opravičenih želj, še manj pa naših teženj, da bi sodelovali pri vladini oblasti

Rekel sem: V prvi vrsti je naša inteligenca občutila to zapostavljanje, to tlačenje, ali ravnokako pa tudi naš kmet. Zakaj? Tudi naš kmet je prišel pri vsakem koraku pri teh nemških avstrijskih oblastih v stik z nemškimi uradniki. Kadar je plačal davke, je prišel v ura, v katerem so sedeli nemški uradniki, ki so postopali z njim kot Nemci. Istotako je bilo, ako je imel posla pri okrajnem glavarstvu, ali pri drugih oblastih Okrajne glavarje slovenske narodnosti na slovenskem ozemlju bi mogli naštetiti na prste ene roke, kjer pa so spleh, tam pa ne smejo pokazati nikake simpatije do Slovencev, kajti takega glavarja takoj označijo za Srbofila, kot s takim se tudi postopa, kakor se je dogodilo nekaterim političnim uradnikom. Tudi tu bi vam mogli zopet naštetiti imena, ali to opustim iz razumljivih razlogov. Pri oblastih dobi naš kmet vedno občutek, da pripada inferiorni narodnosti; pogosto ga obsipajo s povkami, med katerimi igra ravno beseda "Windischer" glavno ulogo. Kadar stopi potem v armado, ga označujejo z "Windischer Trottel", je enostavno vsak slovenski rekrut.

Priznam, da so častniki, ki imajo smisel za človekoljubno postopanje, ki se tako zelo ne ponižajo ali velika večina je — in to tudi tekom sedanje vojne — postopala ravno s slovenskimi in jugoslovanskimi vojniki sploh tako, da je izzvalo to največje ogorčenje Gospoda, jaz govorim iz izkušnje in morem to, kar povem, tudi dokazati.

Parlamentaristi morate, da mora iz-

zvati tako postopanje oni, kjer se plača največji davek, davek v krvi, največje ogorčenje (Tako je!) A kako je v soli? V vseh obmejnih deželah in v prejšnjih časih celo na Kranjskem — centrum slovenske zemlje — so bile vse šole nemške ter so še danes v velikem delu južne Štajerske. Na Koroškem je sploh samo ena slovenska ljudska šola. V teh šolah se ni samo učil nemški jezik, temveč se je stremelo predvsem za to, da se zadubi v mladem Slovencu ljubezen do materinega jezika. Na Koroškem gredo celo tako daleč, da ne uče v šoli latinice, da ne bi dete vzelo v roko tudi kako slovenske knjige. Kaba slovenščine je navarnost prepovedana in niso redke šole, v katerih so pripeli dijaku, ki je izpregovoril kako slovensko besedo, na hrbet "osla", katerega je moral potem nositi cel dan. Že v decu so skušali uliti mržnjo do nje materinega jezika, dosegli pa so naravno nasprotno, vzbudili so reakcijo, vzbudili so mržnjo proti šoli in mržnjo proti onemu, ki je vse to storil, proti Nemcem, ravnokotako proti nemškemu učiteljem, kakor tudi proti nemškim uradnikom.

In kako je bilo sedaj v vojni? Že pred vojno je bilo vse to v našem narodu, že pred vojno je občutil naš narod to tlačenje, to nepostopanje od strani Nemcev. In nato je prišla vojna. In tedaj se je zgodilo, kar ni na čast nemškemu narodu. Dobro mi je znano, in v privatnih razgovorih so mi dostikrat očitali ter mi rekli: Toda, gospodje, zakaj obtožujete celi nemški narod? Taki so samo posamezniki in mi se nečemo identificirati z onimi nemškimi uradniki ki so divjali proti vam. Uverjen sem, da govore oni to bona fide in da jih v resnici boli, kar se je dogajalo tam doli na jugu in da so one grozote tudi za nje grozne. To da vsi ti uradniki, s katerimi je naša dežela preplavljena — kjerkoli je kakšna oblastinja, tam je gotovo tudi nemški uradnik, kjer pa ni vladnega urada, tam so pa železničarji! Gotovo se še dobro spominjate, gospodje, vsklila visjega železničarja našega tovariša Hajnega tu v parlamentu, ki je značilen za ves razred nemških železničarjev. V vsemeni temi nemškimi uradniki, pa bodisi vladni uradniki ali železničarji, stoji povsod nemški Volksrat. Vsak tak nemški uradnik je nemška last, za katerega se zavzema ves nemški Volksrat gori do Dobernigga. Da, celo v čisto slovenskih krajih, kjer ni domačih Nemcev, je vsako uradno mesto, kjer je sedel kedaj kak Nemec, že nemška posest, katerega se ne sme več iztrgati Nemcem. To panahujš, da so eni ešji nemški uradniki besneli proti nam, kar se je dogajalo v veliki meri, — to priznavam — zato ker je bila to želja od zgoraj, da zato, ker se je to od gotove strani celo zahtevalo in zapovedalo.

Kar najbolj zamerimo Nemcem, je to, da se je dala nemška inteligenca uporabljati za denuncijanstvo in pri tem ni bilo v nemški inteligenca nikake razlike v naših krajih. Učitelji, uradniki, trgovci ali kdorkoli, vsi so denuncirali svoje sosedu, svoje tovariše. Lahko bi navedel, gospodje, na stotine in stotine, takih slučajev, toda navesti hočem samo en tak slučaj, da vidite, kako daleč so šli v tem. Na neki nemški srednji šoli je bil nameščen za veroučitelja nek Slovenec, toda ne smete misliti, da je bil to kak jugoslovanski fanatik. Ne, moji tovariši, ki ga dobro poznajo, zatrjujejo, da je pripadal oni struji, ki celo do neke gotove mere pobija narodni moment v politiki. Bil je enostavno katoliški duhoven in ničesar drugega, katoliški duhoven slovenske narodnosti, toda ne narodni šovinist, za kakoršnega velja vsakdo ki je pri nas narodno zaveden. Ko

je začetkom vojne prevzel nekakšen paroksizem vse, da so se ljudje pozdravljali z "Bog kaznuj Anglijo!" je smatral on kot katoliški duhoven za svojo dolžnost, opominu dijake, da je tak pozdrev nepristojen in nekrščanski, ter jim je rekel, da naj ne pravijo "Bog kaznuj Anglijo!" temveč: "Bog bodi milostljiv nam revnim grešnikom!" ker smo pred Bogom vsi grešniki. Zaradi te izjave, ki izraža samo katoliško misel, je bil suspendiran ter je bila uvedena proti njemu sodnijska preiskava (Oj! čuj! čuj!). Zaprti so ga in še danes je suspendiran. Veste-li, go spodje, kako se je to izvedelo?

Njegovi tovariši so bili denuncijanti, njegovi lastni kolegi, kakor toliki drugi v Gorici, na Južnem Štajerskem, Koroškem, itd. To je najžalostnejše kar smo doživeli v tej vojni, in ne smete se čuditi, ako je ostal v nas čut ogorčenja in ako se je tudi v narodno razvil čut mržnje, ki obstoja, kakor vam je znano, po celem svetu proti Nemcem ravno zaradi tega, ker pošiljajo take osebe med tuje narode.

Gospodje, ako vse to uvažujete bodete morla polagoma razumeli, da nečemo pri takem razpoloženju naroda, ko so na kocki najvažnejši interesi, da življenski interesi, stavljeni tu na Dunaju v nevarnost ali prodajati svo budočnost naroda morda za kake male koncepcije ali za kako šolo Ne, gospoda, naš narod je postal v vojni tako politično zrel, da bi danes enostavno ne razumel, ako bi podpirali take vlade, ki so izvršile take stvari, kakoršne so one, kakoršne so se dogajale tekom vojne, in ako bi mi — o tem hočem še govoriti, — podpirali vlado, ki se je neprijazno izrazila proti našim glavnim zahtevam.

Sedaj pa vrehajam k ravno tej stvari, in to bi bil drugi del moje govora. Kako je prišlo do teh zahtev, do te takozvane deklaracije od 30. maja 1917. Leta 1848, ko so se Slovenci prebudili v političnem življenju, so se navduševali, kakor vsi drugi narodi, za politično svobodo in enakopravnost in so napeli za dosego tega vse svoje sile. Politična svoboda in enakopravnost ste bile tedaj zakonito utemeljene, kajti to, kar imamo danes v členu 19. državnega osnovnega zakona, je bilo upostavljeno že leta 1848. Toda, gospoda, mi smo bili ravnokako razočarani, kakor delavci. Tudi delavci so se tedaj nadejali blagostanja od politične svobode, toda ta politična in ekonomska svoboda jim je prinesla tudi svobodo izkoriščanja od strani gospodarsko močnejših. Tedaj so izprevideli, da ne morejo s samo svobodo ničesar storiti, in isto se je zgodilo tudi z nami. Kljub členu 19 je ostalo gospodarstvo tujcev isto. V začetku nismo mogli tega razumeti, toda bili smo pozneje, kakor prej izključeni od vseh političnih in narodnih pravic in izročeni vladajočemu razredu na milost in nemilost. Ko smo se pozneje kolikor toliko zavedli, so se navduševali naši zastopniki za deželno avtonomijo po vzgledu Čehov in Poljanov. Toda s tem smo prišli še a ni hu jše, kajti z deželno avtonomijo smo dobili dva gospodarja: medtem ko nas je tlačila prej samo ena uprayna vlada, nas je tepla pozneje tudi deželna vlada preko takozvanih avtonomnih vlasti, ki so po vseh naših deželah v tujih rokah. Tako smo doživeli rovo razočaranje; in treba je, da razmišljamo o tem, na kak način bi veddar dosegli ono, kar nam pripada, kako bi mogli izvojevati svojo samostojnost.

(Dalje prilodnjič.)

Richterjev Pain Expeller

z sidrom

Vestno zdravilo dela čudeže

Približno 30 let so življala Trinerjeva zdravila svetovno zaupanje in pripoznanje. To pa zato, ker si je vestnost in pravičnost izdelovalca dobila ugled pri odjemalcih. Toda povišanje cen vsem stvarjem je zadelo tudi nas, dasi smo se dolgo časa na vse pretege branovili, da moramo nekoliko povišati cene. Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil gotovo razume da mora vsled tega plačevati več tudi lekarnar. To je povsem neovrgljiva resnica. Toda vsebina Trin. lek. ostane, kakor je bila, v gotovo zadovoljnost odjemalca.

Trin. Elix. of Bitter Wine.

Ima najboljšie uspehe, ker ozdravlja bolezn. Devdeset odstotkov bolezn izhaja iz želodca. Trinarjev Elixir čisti želodec in odstranjuje iz droba vse nabirajoče se strupe, ki so vzrok pomnoževanju bacilov raznih bolezn povzročujoče otrpnenja prebavnih organov. Trinarjev izdelki ne vsebujejo kemičnih snovi, nego samo lečna grenka zelišča in naravno rdeče in čisto vino.

Pri zapetini, neprebavljivosti glavobolu, migreni, nervoznosti, splošnem oslajenju, kakor tudi pri posebnih želodčnih neprilikah, n. pr. pri ženskah, ko preminjajo dobo, rudarjih in drugih delavcih ki zdihavajo plin ob svojem delu. Vsakdo bo izpoznal vrednost tega zdravila. Dobiti ga je v vsaki lekarni.

TRINERJEV
LINIMENT

prodira do sedeža boječih, zato hitro pomaga pri revmatizmu, neuralgiji, putiki; otrpanjenih udih itd. hitro in gotovo. Nadalje je izvrsten pri izpahenju, pretegnjenju, oteklinali itd., in pri drgnjenju po kopanju nog odvzame utrudljivost. Naprodaj po vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin.

Antiseptika za zunanjo rabo, za izpranje grla, ust, ran, prisadov itd. Do bi se po vseh lekarnah.

V najvišje priznanje na zadnji mednarodni razstavi v San Francisco 1915 in Panama 1916 so bila odlikovana naša zdravila z zlato kolanjo.

JOSEPH TRINER,

izdelovalec

1333 — 1339 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

TISKOVINE

se izdelujejo v naši tiskarni najlepše in najceneje.

Naša tiskarna je PRESKRBLJENA Z VSEM POTREBNIM

IZDAJAMO

neodvisen slovenski tednik

"SLOVENSKE NOVICE"

211-7th. St., Calumet, Mich.

Dolžnost vsacega Slovenca, ki ljubi resnico je, da se naroči na njega.

SLOV. TISK. DRUŽBA

Calumet,

Mich.